

Lelkes Miklós Zsolt

A halott ember éneke

The Song of the Dead Man.
A novel by Miklós Zsolt Lelkes
Underground Kiadó, 2016.

1. FEJEZET

KÉTSZERES KÉZFOGÁS

Párizsban olykor nem kívánatos a reggel annak, aki még az ágyban van, félálomban, de a felébredés tudatalattijában már tudja: nem maradhat ott széles hátú, négy lábú barátja és kellemes takarója ölelésében. A kötelesség kegyetlen lény: hiába hivatkozik rá valaki, hogy az előző nap ugyancsak agyondolgozta magát, és később az agyon is dolgozott nála az a tömény szeszes ital, amely – miután a fizikai törvényekkel kompromisszumot kötött – „odapárolgott” egy kecses palackból, mint valami szellem.

Ez a szellem ott volt Ficnon irodájában, művészi igényességgel faragott faszekrényben. A párolgás „új” jelenségét Gilbert „fedezte-találta” fel, mikor is Ficnonnak azt próbálta bemagyarázni, hogy a folyadékok szublimációjának olyan módja is elképzelhető, amely a parafa dugó melletti szűk levegőrésen keresztül történik.

Ficnon hamar kapcsolt. Először is megfenyegette Gilbertet, hogy amennyiben az ügyfelek megkínálására szánt párlatokat még egyszer megdézsmálja, ki fogja vele fizettetni. Második intézkedése az volt, hogy a szekrényben, melyhez Gilbertnek kulcsa volt, most már inkább csak olcsóbban megvásárolható szellemitalokat tartott, a drágábbakat pedig elrejtette. Hová? A tizenharmadik könyvespolc Himalája magasan hivalkodó tizenhárom könyvbe, amelyek mindegyike nagy betűkkel, gőgösen hirdette: BÜNTETŐTÖRVÉNYKÖNYV I., BÜNTETŐTÖRVÉNYKÖNYV II., és így tovább. E könyveknek igen impozáns külalakjuk volt, belső tartalmukat viszont nem unalmas szövegek adták, hanem finom italok, amelyeket Ficnon saját magának, valamint milliomos, vagy legalábbis nagyon gazdag ügyfeleinek tartogatott.

A tizenhármas szám azonban nem hiába szerencsétlen szám, bár, igazság szerint, az egyik ember szerencsétlensége a másik embernek szerencse lehet.

Ficnon barátja, Gilbert, nem volt sem magán-, sem köznyomozó, – de nyomozni tudott! Utóbbin ne csodálkozzon senki, vannak ilyen őstehetségek! A „fair playnek” az sem mondott ellen, hogy Gilbert

barátnője palotapincsijét is felhasználta a nyomozásban. Ha a rendőr igénybe vehet rendőr-kutyát, a címzetes magánnyomozó – még ha csak őstehetség is – nem vehet igénybe magánkutyát?

No, szóval, Gilbert, barátnője Puszika nevű palotapincsijével, amelyik nem csak azt tudta, hogy mi a sex, hanem azt is: mi a szesz, kiszagoltatta a dolgot. Ebből sokáig nem lett baj, sőt, időnként, – Ficnon távollétében – vidámodás. A nagyhatalmú magánnyomozóban azonban egy idő után felébredt a gyanú: nem lehet, hogy valami rejtelmes ok folytán előkelő arisztokrata pezsgői, öntelten gazdag konyakjai, likőrjei a büntetőkönyvek álcájába rejtetten kezdenek túlzottan rokonszenvezni az ital proletariátussal? Talán kommunista befolyás alá kerültek?

Ficnon hihetetlenül nagy tehetségű magánnyomozó volt! Előbb-utóbb, de, sajnos, inkább utóbb, rájött: valaki az ő drága italaiból kitöltöget magának, viszont az ő olcsóbb italaiból visszatöltöget az üvegekbe, ugyanannyit.

A barát azonban barát, ne vizsgálj, hogy hány aranykarát! Ficnon kicserélte a drága italok palackjait ugyanolyanokra, de egy vegyész ismerőse segítségé-

vel tartalmukat különös mustáros-ecetes kotyvalékkal töltette meg, a dézsmáló megbüntetésére.

Ám nem mindig az bűnhődik, aki bűnös. A nyomozók tudják ezt és, időnként, a gyanútlan köznép is sejti. Gilbert szép és addig szendének hitt barátnője, aki szintén megkóstolta az egyik új üveg tartalmát, Ficnont férfiasan felpofozta, és kihívta párbajra. A hölgy Puszika nevű pincsikutyája pedig, akinek az új ital felvitte a vérnyomását, puszi helyett fogaival vésett be olyat a magánnyomozó lábába, amit a szerelmesek fatörzsekbe, padokba szoktak, késsel. Ráadásul Gilbert is megsértődött.

No, mi lett a dolog vége?

Három ajándék. Egyiket Gilbert barátnője kapta, kézcsók kíséretében, a másikat Gilbert, mivel Ficnon nem tudta volna időnkénti segítőtársát nélkülözni, – és még Puszikát is ki kellett engesztelnie. Utóbbi volt a legnehezebb, de a kutyus második harapása már nem volt annyira szenvedélyes.

Helyreállt az üzleti (és baráti) béke. Gilbert segített megoldani egy nagyon csavaros ügyet, melyben hűtlen asszony próbált bizonyítékokat gyűjtetni többszörösen is hűtlen, multimilliomos férje ellen, és ez a hölgy, Ficnon munkájának ellenőrzésére, még másik